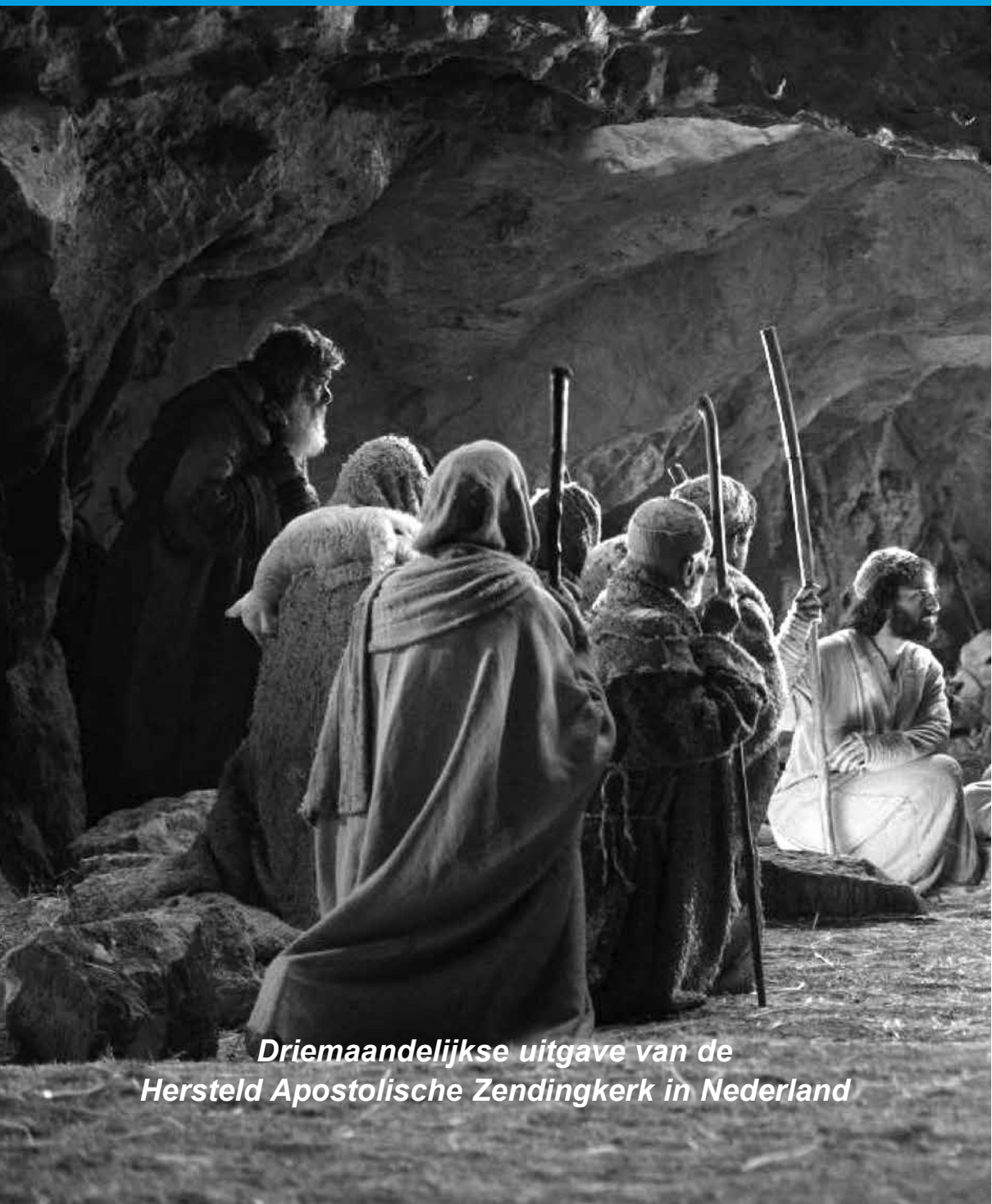




de STEM van de LAATSTE BAZUIN

40^e jaargang nr. 59, winter 2014



*Driemaandelijke uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

Altijd Advent

*Het ganse mensenleven
is, voor wie Jezus kent,
een heerlijk zalig wachten,
een vrolijke Advent.*

*Hij komt, dat is ons hopen,
Hij komt, dat is de vreugd,
die 't hart van 's Heren kinderen,
van dag tot dag verheugt.*

*Zo zien wij onder het strijden,
uit naar Zijn koninkrijk.
En bidden wij geduriglijk,
o, Heer, kom haastiglijk.*

(eerder verschenen in de SvdlB,
september 1981)



**De redactie van de
Stem van de Laatste Bazuin
wenst al haar lezers
een gezegend kerstfeest en
een gezond 2015!**

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Hogerbeetsstraat 32
2242 TR Wassenaar
www.hazknederland.org
a.w.b@casema.nl
Telefoon: 030-603 28 98

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

Redactie:

A.W. Berkhof
R.C. Boekhout
H. Kuipers

Hoofdredactie: H.F. Rijnders

Productie en lay-out:

theologische uitgeverij
NARRATIO
Postbus 1006
4200 CA Gorinchem

ISSN: 1568 - 3419

Bij de voorplaat:
Herders op bezoek

Kerstfeest 2014

Christenen mogen verstaan welk een groot feest de geboorte van Jezus Christus is voor iedereen. Een groot Licht is opgegaan voor alle volkeren. In 2014 is dat nog steeds hetzelfde als voorheen, zoals door de profeten voorgezegd. Het wordt ook nog steeds wedersproken, want het is niet allemaal zo vanzelfsprekend. Voor Israël had het vanzelfsprekend moeten zijn, in hun tijd. Want zij hadden reeds een belofte van een Verlosser. Van een Koning, want de troon Davids zou altijd bezet zijn. Dat was immers een belofte, die God gaf aan het huis Davids. David was een geweldenaar, die de vijanden Israëls versloeg.

Hij wilde zijn God een tempel bouwen. Maar God wilde niet dat David dit zou doen, maar Hij beloofde wel: 'Ik zal u rust geven van al uw vijanden. Ook kondigt de HERE u aan: De HERE zal u een huis bouwen' (2Sm.7:11). Het was een grote belofte die koning David mocht ontvangen. Dat het God zelf zou zijn die zijn troon zou bestendigen. Daardoor kon David zo spreken, door het geloof, in de woorden van zijn God, zoals in Ps.145:1-13: 'zij (uw gunstgenoten) zullen van de heerlijkheid van uw koningschap spreken en van uw mogendheid gewagen, om de mensenkinderen zijn machtige daden te verkondigen en de luisterrijke heerlijkheid van zijn koningschap. Uw koningschap is een koningschap voor alle eeuwen, uw heerschappij is over alle geslachten.'

Beloften

De profeet Jesaja mocht ook van het komende wonder Gods spreken. Want er was zo weinig geloof in Israël, zo weinig vertrouwen in de God Israëls. Men werd bestookt door vijanden en Israël beefde voor hen. De leiders van Israël zochten Jesaja op om van hem te vragen, wat de Heer had gesproken, of hun vijanden hen zouden overwinnen. Hij vertelde dat de Heer had gesproken: 'De Here HERE zegt aldus: Het zal niet bestaan en het zal niet geschieden' (Js.7:7). Israël hoefde niet bevreesd te zijn. Wat de vijanden dachten, dat zou niet geschieden. Ze mochten zelfs de Heer om een teken daarover vragen. Maar zij wilden dat niet; met een smoes zei koning Achaz dat zij Hem niet verzoeken wilden. Zodoende sprak de Heer: 'Is het u niet genoeg mensen te vermoeien, dat gij ook mijn God vermoeit? Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuel geven' (vs.10,11). God bevestigde Zijn belofte aan het volk Israël. Het volk Israël zal blijven bestaan, omdat God het zal doen laten bestaan. Want deze belofte zou aan het volk Israël bevestigd worden. Jesaja mocht spreken over toekomstige tijden om het volk Israël te vertroosten en te bemoedigen. Dat alle beloften aan Israël vervuld zullen worden, tot in eeuwigheid. Zij zullen het moeilijk verstaan hebben. Maar zij konden daar wel op vertrouwen.

Jesaja mocht ook de tekst uit Js.9:5,6(SV) profeteren: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst; Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen.' Wat een wonderlijk God, Die zijn volk zo'n grote troost geeft in Zijn Woord en eeuwig getuigenis. Israël leefde op deze woorden, want al deze woorden zouden eens vervuld worden. Al was het wel zo, dat God steeds profeten stuurde om hen weer te bepalen bij wat God had gegeven, tot zaligheid en dat zij zich daar op moesten voorbereiden. Want God zal Zijn Woord vervullen. Israël had zijn geestelijke leiders, Schriftgeleerden en Wetgeleerden. Zij waren zeer nauwgezet in de wet en geboden, en zeker na de Babylonische ballingschap. Maar toch gaven zij een beeld van wat Israël te verwachten had dat eigenlijk niet overeenkwam, met wat God had gegeven. Israël zag echter geen kans, om zich daartoe voor en toe te bereiden.

Aankondiging

Maar er gebeurde wel iets in Israël, daar was een priester, Zacharias, die een ervaring had in de tempel. Het was zijn beurt om het reukofferaltaar te bedienen en er kwam

een engel die een boodschap had voor hem. Ten eerste, dat zijn vrouw een zoon zal baren. Dat was al wonderlijk, want Zacharias en zijn vrouw hadden hun hele leven gebeden om een kind, maar waren op een leeftijd dat die mogelijkheid voor hen ophield. Dat was één ding, Maar de engel noemde, dat deze zoon bijzonder zou zijn: 'Hij zal (...) uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaders te keren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde voor de Here een weltoegerust volk te bereiden.' Er werd in Israël over deze gebeurtenis gesproken, omdat Zacharias stom was geworden door zijn ongelof. Hij had de engel namelijk gevraagd: 'Waarom zal ik dit weten?' Zo kon hij de wachtenden buiten de tempel niet meer zegenen.

Toen gebeurde in Israël wat wel verborgen bleef voor de meesten, want het was nu niet iets wat je zou bespreken. Er was een jonge vrouw Maria, die ook bezoek kreeg van Gabriël. Deze sprak onder andere: 'Wees niet bevreesd, Maria; want gij hebt genade gevonden bij God. En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen.' Maria antwoordde in geloof: 'Zie, de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.'

Ineens gebeurde het in Israël, ineens werd de belofte werkelijkheid. Maar het geschiedde heel anders dan Israël het verwachtte. Toch had God het alles al laten verkondigen door zijn profeten. Hij had al voorzeggd dat het zo zou gaan. En het volk Israël bestond nog steeds, al was het wel in grote verdrukking, want zij hadden zelf geen koning en regering meer. Zij waren onderworpen aan de Romeinen. Dat betekende dat zij nog meer verlangden dat de belofte Gods aan hen in vervulling zou gaan, want zij geloofden wel degelijk, dat er een Messias geboren zou worden, een verlosser. Die de troon Davids zou bezitten.

De geboorte

Het is de wonderlijke God, want hierin wordt Zijn Woord vervuld: 'Gij, Betlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israel en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid' (Mi.5:2). Nu was het wel zo dat Jozef en Maria in het stadje Nazareth woonden. Zij hadden daar hun leven en wel andere problemen, want Jozef was er niet gelukkig mee, dat Maria zwanger was. Zij waren verloofd, en Jozef wilde Maria heimelijk verlaten. Maar Jozef kreeg een droom dat hij Maria niet moest verlaten. Want de engel Gabriël zei tegen hem, dat wat Maria had ontvangen uit de Heilige Geest was. Jozef verstond dat omdat de engel hem er op wees, dat het al reeds geschreven stond. Dat hiermee Gods belofte in vervulling zou gaan (zie Mt.1).

Nee, Jozef en Maria zullen zeker niet vrijwillig naar Bethlehem zijn gegaan, maar zij gingen wel. Want zij waren immers onderworpen aan de grillen van de keizer Augustus. En die wilde weten hoe groot hij was. Hij wilde de gehele wereld beschrijven. Dus ook Jozef en Maria moesten naar Bethlehem waar zij geregistreerd stonden, want zij waren van het geslacht Davids en daar moesten zij zich laten tellen. Het was een grote chaos, ook in Bethlehem, waar Jozef en Maria naar toegingen. Maria zwanger, en zij liep op haar laatste dagen. We lezen in het Lucas-Evangelie, hoe moeilijk het allemaal ging, want zij konden in Bethlehem geen plaats vinden, zelfs niet in de herberg. Zij moesten in een stal gaan, want de dag was aangebroken, dat de Mensenzoon geboren zou worden. Als je er bij stilstaat, dan is het eigenlijk wel begrijpelijk, dat Israël er geen weet van had. Want dat bestaat niet, dat zo'n grote belofte Gods in een stal geboren wordt. Wat profeteerde Jesaja, over deze Koning na de al geciteerde tekst uit Js.9:5: 'De grootheid deze heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des Heere der heerscharen zal zulks doen' (Js.9:6 SV). Hoe zou Israël dat weten; zij hadden zich een ander Godsbeeld eigen gemaakt. In dat Godsbeeld bestond het niet dat de Messias zou geboren worden in een stal. Geboren worden, heimelijk, want

er was geen ruchtbaarheid aan gegeven. Het waren enkelingen; Simeon die een belofte had gekregen, dat hij niet zou sterven, voordat hij de Messias gezien zou hebben en Anna. Maar voor Israël bleef het verborgen, dat de Messias was geboren, Gods eniggeboren Zoon.

Er waren herders op de velden, die de wacht hielden over hun schapen. Zij mochten het horen, want de heerlijkheid van de Heer omscheen hen. Zij mochten het grote nieuws horen, want er was een engel die tot hen sprak, nadat zij verschrikt waren door het grote licht wat hen omscheen. Zij mochten horen wat de engel sprak: 'Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen:

U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David. En dit zij u het teken: Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe.' En de herders gingen en vonden Hem.

Verwonderen

Kerstfeest 2014; nog steeds mogen wij ons verwonderen, dat het Godswoord heerlijk vervuld is geworden in die stal van Bethlehem. Onze verwachting en hoop zijn dan ook, na 2000 jaar evangelieverkondiging, dat in vervulling zal gaan dat de Heer zal wederkomen om te rechtvaardigen degenen die op Zijn Naam hebben gehoopt, en dat zijn er velen geweest, door alle eeuwen heen. Want zij hebben die belofte ontvangen in dat eeuwige Godswoord. Want ook dat zal openbaar worden wat nu nog in het verborgene gewerkt wordt. Dat wij de vreugde van de geboorte van die eeuwige Koning mogen verstaan, zoals de herders het hadden ontvangen en mochten verstaan. Want zij gaven groot getuigenis van wat zij hadden meegemaakt. Dat wij een gezegend Kerstfeest 2014 mogen hebben.

M.S. Antonisse.

Een leren gordel o.a.



Alleen van de profeet Elia en van Johannes de dooper staat geschreven dat zij een leren gordel droegen om een (kameel)haren kleed. Dat zal wel geen toeval zijn. De engel des Heren die aan Zacharias in de tempel verscheen en de geboorte van diens zoon Johannes

aankondigde sprak: 'hij zal (...) uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaderen te keren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde voor de Here een weltoegerust volk te bereiden' (Lc.1:17). De Heer Zelf

sprak tot de scharen rondom Hem, nadat Johannes' discipelen waren komen vragen of Jezus echt de gene was die komen zou: 'Deze is het, van wie geschreven staat: Zie, Ik zend mijn bode voor uw aangezicht uit, die uw weg voor U heen bereiden zal. Want al de profeten en de wet hebben geprofeteerd tot Johannes toe; en indien gij het wilt aanvaarden: Hij is Elia, die komen zou' (Mt.11:10,13,14). Hiermee bevestigt de Heer de profetie van Maleachi in Ml.3:1: 'Zie, Ik zend mijn bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal' en ook de tekst waarmee ons Oude Testament eindigt: 'Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt. Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen' (Mal.4:5,6). Elia en Johannes de dooper werden door dezelfde geest gedreven en gingen met kracht hun weg om de mensen in hun tijd op te roepen tot boete en bekering.

Geestelijk

'De grote en geduchte dag des Heren' waarvan sprake is, wijst echter ook naar de laatste dagen van de huidige bedeling, als Gods oordelen over de aarde gaan vanwege het ongelooft en de afval. Voordat die oordelen komen moet er dus nog een getuigenis komen in de geest en de kracht van Elia, een getuigenis ook als van Johannes de dooper die immers opriep tot het bereiden van de weg des Heren, en het recht maken van zijn paden (Mt.3:3; Js.40:3). Moeten die getuigen van de laatste dagen



dan ook gekleed zijn in die haren mantel en dragen zij dan ook een leren gordel? Als we Op.11 lezen waar sprake is van die getuigen, komen we die uiterlijkheden niet tegen. Dat Johannes in dezelfde kledij rondliep als Elia, was voor zijn tijdgenoten een teken dat hij de vervulling was van de profetieën uit Maleachi. Het was voor hun een extra aanwijzing dat de volheid van de tijd gekomen was en de Messias verscheen. Maar voor degenen die in de laatste tijd leven voor de grote verdrukking komt, zou dergelijke kledij die tegenwoordig absoluut niet gebruikelijk is, misschien wel leiden tot vrolijkheid en de getuigen zouden

waarschijnlijk niet serieus genomen worden. Bovendien is Gods Woord een geestelijk boek, met geestelijke toepassingen. Daarom is het uiterlijk van de beide profeten Gods niet iets dat letterlijk genomen moet worden, maar wel geestelijk. Hun verschijning had betekenis en voor onze tijd geldt dat op een geestelijke wijze.

De mantel

Laten we beginnen met de mantel. In het vorige nummer van dit tijdschrift hebben we geconcludeerd dat 'het dragen van een mantel in Gods Woord geestelijk wordt vereenzelvigd met de staat van hoe de mens ten opzichte van God handelt en wandelt, of het nu gaat om de geestelijke toestand of hoe de mens God dient.' De mantels van beide profeten waren gevlochten van haar. Ap. F.W. Schwartz schrijft in zijn verklaring van het Hooglied: 'Het wezen van het haar (...) duidt naar de weg van God gegeven beloften. Deze beloften zijn uitgesproken door profeten, en door personen, die de gave van talen, uitleggingen, gezichten en dromen hadden en hebben.' Haren zijn dus het beeld van de geestelijke gaven van de H. Geest. Bovendien: 'Het haar is ter versiering van de mens, vooral en in het bijzonder van een maagd en vrouw. Het mag echter niet verwilderd heen en weer waaien, maar in orde gehouden, gevlochten of opgebonden worden.' De conclusie: 'Veracht dus de profetieën niet' (1Th.5:20). En: 'De haren kunnen zichzelf niet vlechten, zij moeten gevlochten worden, d.i. zodanige begaafde personen

moeten zich laten leiden.' De haren mantel staat dus voor getuigen die zich laten leiden door Gods Geest en een profetische opdracht hebben, zoals de twee getuigen uit Op.11 ook moeten profeteren. 'Hun bekleding met zakken of boetgewaden (Js.3:24; Jr.4:8; Joë.1:8; Jn.3:5; Mt.11:21) duidt aan dat zij in de tijd van de antichristelijke staatsregeling zullen optreden als boetgezanten van God, om de afgefallen christenheid op te wekken tot rouw en boete over de diepe val van de Kerk en het verlaten van Gods instellingen' (citaat uit BvoT). Dus dezelfde opdracht als Elia en Johannes de Doper!
De kameel is het last- en rijdier van de woestijn. Hij heeft daarvoor de benodigde eigenschappen: uithoudingsvermogen, kracht en soberheid. Johannes was de roepende in de woestijn en na de afval van de laatste tijd is ook het christelijke Europa verworpen tot een woestijn, waar het water van het evangelie nog maar spaarzaam te vinden is. In die streken zijn de twee getuigen actief!

De gordel

'Gerechtigheid zal de gordel zijner lendenen zijn en trouw de gordel zijner heupen,' profeteert Js.11:5 over de komende Heer, het rijstje dat uit Isai's tronk zou voortkomen. Christus is Degene waarvan de getuigen profeteren dat Hij binnenkort zal wederkomen. Zij vormen Zijn volk en zullen dus op gelijke wijze moeten handelen. Ps.18:32,33 leert daarbij: 'Wie is een rots buiten onze God? Die God, die mij met kracht omgordt

en mijn weg effen maakt.' Hun kracht komt niet uit of van henzelf, maar van God, want 'wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons' (2Kor.4:7). Bovendien hebben de getuigen de wapenrusting Gods aan moeten trekken, waar ook de gordel deel van uitmaakt: 'Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid' (Ef.6:14). Het goud van (het Woord van) de waarheid is op de lippen van de twee getuigen, net zoals dit het geval was bij Elia en Johannes de doper. Allen hebben een zware strijd te voeren, maar daarbij moet men nuchter en waakzaam zijn, of zoals de apostel Petrus leert (in 1Pt.1:13): 'Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.' Die hoop zal zeker niet beschaamd worden. Normaal droegen de Israëlieten een gordel van linnen, maar alleen van Elia en Johannes staat dus geschreven dat zij een leren gordel droegen. Koning Achab wist uit de beschrijving die zijn boden gaven aan dit kleed en die gordel dat de man die zij tegengekomen waren Elia de Tisbiet was (2Kn.1:8). Worden de getuigen herkend aan hoe zij handelen en wandelen? Het zou zo moeten zijn!

Le(d)er

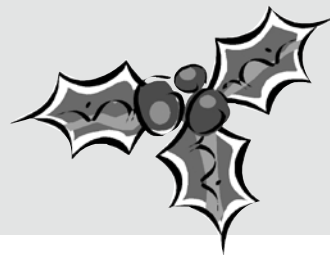
Nu is nog de vraag waarom hun gordel van leer was. Leer is gemaakt van dierenhuid. Toen Adam en Eva gezondigd hadden, de aarde om hunnentwil vervloekt was

en zij heengezonden werden uit de hof van Eden, staat er: 'de HERE God maakte voor de mens en voor zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmee.' Er had dus bloedstorting moeten plaatsvinden om de naaktheid van de mens te bedekken. Vellen is hetzelfde woord als le(de)ren. Ook de getuigen zijn zondaren, mensen van vlees en bloed, die zonder de bloedstorting van hun Heer niet gereinigd kunnen worden van zonden en schuld. Bovendien hebben zij te getuigen in het laatste tijdvak van Laodicea, waartoe de Heer Zelf spreekt: 'Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte, raad Ik u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt' (Op.3:17,18). De Heer Zelf roept Zijn leerlingen op om hun lendenen omgord te laten zijn en hun lampen brandende. Evenzo wordt Jeremia opgeroepen met een gelijke opdracht als wij heden ten dage hebben: 'Gij dan, gord uw lendenen, maak u op en spreek tot hen al wat Ik u gebied zal; verschrik niet voor hen, opdat Ik u niet voor hen doe verschrikken' (Jr.1:17). Geve de Heer dat wij voldoen aan het beeld dat ons in Gods Woord wordt geschetst van de getuigen Gods!

A.W. Berkhof

Het huwelijk van Mozes

(Nm.12)



Altijd maar weer gaat het in de wereld om macht en machtsmisbruik. Grote strijd om de macht zien wij in de geschiedenis in kerk en staat, waarbij vele slachtoffers en zelfs vele doden zijn gevallen. Ook vandaag de dag is dit het geval: machthebbers die hun macht willen laten gelden en uitbreiden. Dan gaat het niet alleen om wereldse macht, maar ook zien wij deze machtsstrijd op het geestelijke gebied. De religie is ook vaak oorzaak van strijd, waarbij het dan vaak gaat om het leiderschap in de betreffende kerk en niet in de laatste plaats om wereldoverheersing.

Tegen Mozes

Met het vorenstaande in ons achterhoofd, bepalen wij ons in dit artikel bij het huwelijk van Mozes. Het volk van Israël verblijft in de woestijn na de uittocht uit Egypte. Regelmatig is het volk van Israël ontevreden en opstandig en ook thans komt de opstandigheid dichterbij. Maar nu gaat dit niet meer uit van het volk, maar van Mozes' eigen zuster Mirjam en zijn broer Aäron. Het mikpunt van het verzet komt dichterbij. Het richt zich nu niet tegen de omstandigheden van de reis, maar tegen de unieke positie van Mozes als leider van de Israëlieten. Mirjam bekritiseert Mozes om zijn huwelijk met een Kusitische vrouw en Aäron steunt haar. Zij zien hierin een aanleiding om Mozes' unieke rol als leider van het volk ter discussie te

stellen. Zij zeggen, dat God niet alleen spreekt met en tot Mozes, maar ook door hen heeft gesproken, zoals ook de 70 oudsten profeteerden (Nm.11:25). Waarom meent Mozes nu nog, dat hij de exclusieve leider van het volk moet zijn?

Kwaadspreken

De kritiek blijft echter niet onopgemerkt. Want de Heer hoorde het! Het is altijd heel ernstig, als iemand kwaad spreekt over een dienaar van God. God zal zoiets vroeg of laat zeker straffen. In Mirjams geval komt het oordeel van God meteen en op plechtige wijze. Want het was een groot kwaad; het was rebelleren zo te zeggen, tegen Mozes, maar eigenlijk tegen God. Immers God had hem geroepen en hem zijn opdracht gegeven. Bovendien klagen zij over een zaak, die God goedkeurde en type was van de heerlijke verborgenheid, die van eeuwigheid verborgen was in God – de gemeenschap van Christus en de gemeente. Daarover zo dadelijk meer. Hoe dan ook, het is altijd een ernstige fout, om zelfs van de zwakste en nederigste dienaar van God kwaad te spreken. Doet de dienstknecht iets verkeerd – dwaalt hij, schiet hij ergens in tekort – de Heer Zelf zal hem terechtwijzen; maar laten wij wachten de zaak ter hand te nemen en dit aan de desbetreffende verantwoordelijke(n) overlaten. Anders zal het hen vergaan als Mirjam, aangezien zij zich tot hun

eigen schade ermee bemoeid hebben. Wij moeten de ernstige woorden: 'Waarom dan hebt gijlieden niet gevreesd, tegen Mijn knecht te spreken' wel overwegen.

Geve de Heer ons genade om tegen dit kwaad te waken. Er is toch niemand onder Gods kinderen, in wie wij iets goeds zouden kunnen vinden. Laten wij ons enkel bezig houden met het goede en zoveel mogelijk proberen dat te versterken en te ontwikkelen. Blijf niet luisteren naar een kwaadspreker.

De reactie van Mozes is heel mooi. Hij openbaart zich inderdaad als een zachtmoedig mens. Maar dan treedt opeens de Heer Zelf tussenbeide. Hij ontbiedt Mozes, Aäron en Mirjam bij de tabernakel, de tent der samenkomst, en zij geven daaraan gehoor. Vervolgens daalt God Zelf neer, zichtbaar in de wolkkolom, roept Aäron en Mirjam naar voren, en spreekt hen toe. De Heer maakt hen duidelijk, dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen de manier waarop Hij Zich openbaart aan profeten door profetie, waaronder Aäron en Mirjam, en aan Mozes. Gewoonlijk ontvangen profeten en profetische vaten door Gods Geest gedreven woorden en visioenen, als zijnde indirecte openbaringen. Maar met Mozes is het echter fundamenteel anders. Met hem spreekt de Heer direct, van 'mond tot mond'. Alleen voor Mozes is Zijn spreken rechtstreeks en duidelijk en niet in raadsels. Alleen Mozes mag de gestalte van de Heer aanschouwen, alhoewel dat in Ex.33:20 wel duidelijk wordt, dat Mozes niet de volle heerlijkheid van

Hem kan zien. En wij kunnen volgens Jh.1:18 alleen door de Heer Jezus Christus God, de Vader, aanschouwen. God vraagt dan ook aan de beide opstandigen, gezien het verschil in openbaring, waarom zij er niet voor teruggedeinsd hebben Mozes' unieke leidersrol in twijfel te trekken. Daarom ontbrandt Gods toorn tegen hen en gaat Hij weg uit hun directe nabijheid.



Melaats

Maar Mirjam blijkt melaats als sneeuw. Zij is als het ware een levende dode. Daarop smeekt Aäron Mozes hen deze zonde niet aan te rekenen en voorspraak te doen bij de Heer. Gevraagd wordt aan Mozes om als middelaar op te treden. Om zijn unieke leiderschap en omgang met de Heer aan te wenden, die zij thans weer erkennen. Inderdaad treedt Mozes als middelaar op. Hij vraagt God Mirjam te genezen. De Heer hoort en verhoort het gebed en geneest haar. Conform de voorschriften inzake melaatsheid moet Mirjam wel zeven dagen buiten de legerplaats verblijven, waardoor de kwestie algemeen bekend werd. Daarna mag zij weer terugkeren en kan het volk verder trekken. Hier zien wij in Mirjam, die



buiten de legerplaats gesloten was, een beeld van Israël, in de toestand waarin het nu verkeert. Het volk is immers terzijde gesteld, als gevolg van hun onverzoenlijk verzet tegen God, die Zijn barmhartigheid bewijst aan de heidenen. Maar als de 'zeven dagen' of tijdvakken voorbij zijn, zal Israël hersteld worden op grond van de onbeperkte genade, die God hun bewijst op grond van de voorspraak van Christus!

Toepassing

Echter ook het huwelijk van Mozes met een Kusitische vrouw is een zinnebeeld van die grote en wonderlijke verborgenheid van de vereniging van de bruidsgemeente met Christus, haar Hoofd. Immers dit huwelijk met een heidense bruid, wekte vijandschap op van Aäron en Mirjam. Als de soevereine genade werkt, ontstaat er verzet bij hen, die zich laten voorstaan op hun natuurlijke betrekkingen en vleselijke voorrechten. Wij weten uit het Nieuwe Testament, dat de prediking van het evangelie van genade aan de heidenen altijd de felste en verschrikkelijkste haat bij

de Joden veroorzaakte. Zij duldden het niet. Zij wilden het niet geloven of er zelfs van horen. Apostel Paulus zinspeelt hier ook op in de Romeinenbrief, hoofdstuk 11:30-31. De type hiervan wordt ons in de geschiedenis van Mozes voorgesteld. Eerst kwam Christus tot Israël, Zijn broeders naar het vlees, maar in hun ongeloof verwierpen zij Hem. Ze wilden naar Hem niet luisteren! Maar God is soeverein en Zijn barmhartigheid ging uit naar een vreemde. Want gedurende de tijd dat Israël Mozes verwierp, huwde hij met een heidense bruid. Tegen die huwelijksverbintenis nu kwamen Aäron en Mirjam in opstand. Die opstand bracht echter Gods oordeel over hen. Maar door de voorbede van hem, tegen wie zij gesproken had, verkrijgt zij barmhartigheid en genade. Wat is dit een heerlijke waarheid.

De Joden in het algemeen geloven niet in de Grote Mozes, de Heer Jezus Christus en daarom is de toorn van God ten volle over hen gekomen. Maar God zal Zich later over hen ontfermen en alleen op grond van dezelfde barmhartigheid, die de heidenen binnen heeft gebracht. Dit is heel vernederend voor hen, die zich beroemden op de voorrechten, de beloften van hun volk; maar in de wijsheid van God is het zo. De gedachte daaraan ontlokt die mooie lofzang van de apostel Paulus in Rm.11:33-36, waarin de grote rijkdom van Zijn wijsheid en kennis, ondoorzoekelijke oordelen, maar ook onnaspeurlijke wegen, geroemd wordt. Maranatha.

H. Kuipers

Boven bidden en denken



Georgië is een land met twee gezichten. Enerzijds lijkt het een christelijk land met ruim 80% orthodoxe inwoners, anderzijds was het land nog niet zo lang geleden onderdeel van de Sovjet Unie, waardoor kerken vaak leeg bleven. Leden van de partij werden namelijk niet geacht in de kerk te komen. Deed je dat toch, werd je uit de partij gezet. Toen in 1991 de Sovjet Unie uiteenviel en Georgië weer een onafhankelijke staat werd, waren er bijvoorbeeld nauwelijks priesters en één kleine priesteropleiding. Al vrij gauw zaten de kerken weer vol en moesten er meer priesters komen. Van degenen die zich aanmeldden, zo werd ons verteld, waren er met zaken op hun kerfstok en oud-communisten die graag een veilige positie wilden hebben. Vanwege het tekort werden ze toch aangenomen. Het spreekt daarom vanzelf dat priesters van vandaag vaak geen beste naam hebben. Bij nader onderzoek valt op dat het omgaan met de Bijbel te vergelijken is met Roomse streken in Nederland. Men weet er niet zoveel van af; de kerk als instituut is belangrijker dan de relatie met God en Zijn Woord. Dat was een van de belangrijke conclusies die we konden trekken uit de reis naar Tbilisi van 22 tot 27 oktober j.l.. De tweede reis alweer, nadat we ruim twee jaar geleden voor het eerst de gelovigen die aansluiting bij ons getuigenis wilden, hadden ontmoet.

Ontevredenheid

Ontevredenheid is er over de heersende werkloosheid, pensioenen, armoede en corruptie. Een baan krijgen zonder kruiwagen is bijna onmogelijk en men kijkt dan niet naar opleiding of vaardigheden. Ook de woonsituatie is vaak belabberd. Mensen wonen regelmatig in nauwelijks afgewerkte flats met een klein oppervlak. Toen we gingen eten bij een apostolische familie moest er een muntje worden betaald om met de lift naar de zesde verdieping te kunnen komen. Naar beneden was het trouwens gratis. Men heeft vaak stalen deuren en andere afscheidingen om inbrekers buiten te houden. Criminaliteit is nog steeds een groot probleem. De situatie is wel enigszins verbeterd want er waren tijden in het nabije verleden met nauwelijks politie waar het recht van de sterkste gold.

Het gemiddelde inkomen ligt op minder een derde dan dat van Nederland en de economie heeft wel wat Derde Wereld-trekjes. Men ziet er veel kleine winkeltjes, vaak in garages en ook worden nogal wat waren gewoon op straat aangeboden. Ook ziet men in Tbilisi nogal eens bouwsels waar niet (meer) aan gewerkt wordt. Er is even geen geld meer en men laat alles gewoon staan. 'Misschien is er binnenkort weer genoeg om verder te bouwen.'



Hoop

Midden in Tbilisi, een stad met 1,4 miljoen inwoners, ziet men soms kinderen die bedelen, bijvoorbeeld bij auto's die staan te wachten bij een verkeerslicht. Maar op Rustaveli Avenue, ook in het hart van de stad, zijn er, naast heel wat banken, winkels met dure merkproducten, waar shoppende jonge vrouwen met hun gekochte spullen laten zien dat ze het 'breed kunnen laten hangen'. Zo kan men met eigen ogen vaststellen dat het verschil tussen arm en rijk aanzienlijk is.

Men kwalificeert het leven in dit land als 'zwaar' en 'donker'. Juist hier kan het Evangelie daarom het verschil maken, want de hoop op een toekomstig beter leven met de Heer brengt zonneshijns in het leven van degenen die dichtbij Hem leven. Dat mag ook blijken uit de uitspraak van een van de zusters van de gemeente: 'Als we die hoop niet hadden, was ons leven uitzichtloos.'

Gesprekken

Het bovenstaande leerden we vooral door gesprekken met ver-

schillende mensen. Een van de vragen die we hadden was of de kerk geregistreerd moest worden. De eerste volle dag in Tbilisi spraken we op de ambassade van Nederland met wat medewerkers onder andere daarover. Ze zeiden onder meer: 'De overheid zoekt weliswaar aansluiting bij de Europese waarden vanwege economische en andere motieven, maar dat betekent niet dat bijvoorbeeld de politie graag optreedt tegen discriminatie.' Een en ander betekent dat Georgische apostolischen niet al teveel aan de weg konden timmeren, vooral om fysieke consequenties te ontlopen. De wet staat weliswaar aan hun kant, geregistreerd of niet, maar willekeurige landslieden die het moeilijk hebben, bijvoorbeeld door werkloosheid, zouden hun aanvallen best eens kunnen richten op lijf, leden en eigendommen van andersdenkende minderheden.

's Avonds hadden we het eerste gesprek met vader en zoon Mama-sahlisi. Zoon Zurab tolkte vooral en gaf soms uitleg over bepaalde situaties. in het land. 'Wat zijn de

mogelijke gevolgen van registratie en kunt u die aanvaarden,' was onze vraag waarop vader Bagrat antwoordde: 'Als je bang bent voor de wolven, moet je niet in het bos gaan jagen.' 'Het leven bestaat niet zonder problemen,' vervolgde Bagrat waaruit we kunnen opmaken dat men hier anders tegen eventuele problemen aankijkt. De inheemse Georgiër is gewend aan de omstandigheden en heeft natuurlijk ook allerlei problemen en oorlogen meegemaakt, waardoor men niet voor een kleintje vervaard is. Op het moment dat men een registratie heeft, zorgt dit voor meer bescherming en minder problemen. De leden hebben de registratie besproken en zijn ermee akkoord gegaan. Wij hebben uitgelegd dat we ons in Nederland in hoge mate verantwoordelijk voelen en weten, hetgeen in dankbaarheid werd aanvaard. We hebben eraan toegevoegd dat we absoluut geen inbreuk wilden maken voor wat betreft hun persoonlijke omstandigheden. Onze bezorgdheid werd zeer op prijs gesteld, maar men vond het ietwat overdreven. Over de kleine gemeente vertelde hij dat de samenstelling van de bezoekers aan de bijeenkomsten heel divers is. Er zijn er die niet of nauwelijks zijn opgeleid; anderen hebben een hoge opleiding genoten. Ook de economische omstandigheden van de bezoekers verschillen nogal. Mensen met weinig tot geen inkomen en redelijke inkomens zitten door elkaar. Dat betekent dat Bagrat zijn lessen nogal persoonlijk moet maken, zoals hij zelf aangaf. Hij neemt ook zelf een

aantal Bijbels mee naar de samenkomsten zodat een ieder mee kan lezen. Vragen die uit de leden komen m.b.t. de geloofsleer variëren van basaal tot wat diepere en diepzinnigere. Men viert tweemaal per maand het H. Avondmaal, zoals gebruikelijk bij leden die onder belering zijn. Er waren nog geen knielbankjes maar men was van plan die nog te maken.

Tolerantie

We hebben ook nog gesproken met een mevrouw van het Instituut voor Tolerantie en Verscheidenheid, iemand die we via de ambassade leerden kennen. Dat instituut houdt zich bezig met de moeilijkheden die kleine geloofsgemeenschappen ondervinden. We begonnen met de vraag wat de gevolgen en risico's zouden kunnen zijn van wel of niet registreren van de kerk in Georgië. Wettelijk gezien zijn er geen verschillen tussen wel en niet geregistreerd zijn van een kerk. Volgens de wet is er in alle opzichten vrijheid van godsdienst. Dat betekent dat de samenkomsten van de gemeente niet illegaal zijn. Echter in de praktijk staat die vrijheid onder druk vanwege de dominante cultuur waarbij de orthodoxe kerk regelmatig een kwalijke rol speelt. Dat betekent dat andersgelovigen nogal eens lastig gevallen worden. Op onze vraag naar haar advies antwoordde ze dat registratie het beste zou zijn, zeker als ze als onderdeel van onze kerk in Nederland zouden gaan fungeren. Dat gaf een betere bescherming. Een van de zaken die men moest overhandigen zou

een stuk moeten zijn met daarin de geloofsartikelen van de kerk en de organisatie. Met onze autorisatie zou registreren een stuk makkelijker worden.

Bij de maaltijd

's Avonds aten we bij de familie Mamasahlisi. Er kwam veel aan bod. Bijvoorbeeld het drukken van de folder 'Zie, Ik kom spoedig' die intussen in het Georgisch vertaald is. Men wil graag 1000 exemplaren die vooral via vrienden en bekenden verspreid zouden worden.

We hebben nog eens uitgebreid gesproken over de leefomstandigheden in dit land. We hadden al geconstateerd dat die niet rooskleurig zijn en de familieleden konden dit allen met vele voorbeelden bevestigen. Zura had in zijn bijna 23-jarige leven 5 oorlogen meegemaakt. Een mensenleven stond onder constante bedreiging en er heerste een junglementaliteit. Dit leidde vaak tot psychische problematiek. Ook is het krijgen van een baan vaak lastig. Een van de zusters van de gemeente was al 20 jaar werkloos. Men moet ook vaak lang werken voor een geringe vergoeding. Men heeft eigenlijk altijd een kruiwagen nodig om aan een betrekking te komen, ongeacht opleiding en/of capaciteiten. Weliswaar zijn de levensomstandigheden de laatste jaren wat verbeterd, maar voor lang niet alle problemen is zelfs maar een begin van een oplossing in zicht.

Bijeen

Zaterdag stond in het teken van de ontmoeting met leden van de ge-

meente in de conferentiezaal van het hotel. We heetten een ieder mede namens apostel H.F. Rijnders hartelijk welkom en brachten de groeten over vanuit Nederland. Daarna begonnen we met gebed door Bagrat en het laten lezen van Ef.3:14-21. Iedereen kreeg nu een beleringsboek met de eerste 30 lessen in het Georgisch. We wilden als eerste spreken over de lessen die men had gehad. Men had ze allemaal wel begrepen, was de response. Naar aanleiding van de vraag welke lessen men tot dan toe als moeilijk had ervaren, werden vooral de lessen genoemd waarin sprake was van profetische zaken, zowel in Oude als Nieuwe Testament. Bij de vraag wat nieuw was, kwamen de Eerste en Tweede Opstanding naar voren en, logischerwijze, het werk van de Heilige Geest. Zurab zei dat het verschil met de orthodoxe kerk was, dat men daar opgroeide en leefde met de kerk, terwijl onze leer de relatie leert leggen met God. God kwam dichterbij en levensloop was misschien nog wel belangrijker dan de leer. De zuster die er ook twee jaar geleden bij was, vermeldde dat ze tijdens de bijeenkomsten de aanwezigheid van Gods Geest had mogen ervaren. Een mooie opmerking was ook dat alle lessen geholpen hadden hen terug te brengen naar de oude, vroege kerk van de eerste eeuw, de oerkerk. Vervolgens heeft br. JLMS met behulp van een tekening op een flipover en wat Bijbelplaatsen de toekomst met eerste en tweede opstanding uit de doeken gedaan. Op ons verzoek heeft br. Bagrat

daarna les 15 over de verzegeling nog eens in kort bestek uitgelegd. Hij had een aandachtig gehoor dat regelmatig reageerde op wat hij zei. De inhoud konden we natuurlijk niet verstaan, maar dat er een goede onderlinge sfeer bestond, was duidelijk. Ons viel wel op dat Bagrat onderwees vanuit de Bijbel, maar weinig met de Bijbel. Aan het einde hebben we nog eens gevraagd wat wij in Nederland vooral kunnen doen om hen te helpen. 'Door voor ons te bidden,' was het heldere en eenduidige antwoord. We zijn daarna met iedereen in een restaurant gaan eten. Wat overbleef werd meegenomen door de wat armlastigere leden van de gemeente.

Kerkdienst

Al om kwart over 12 werden we opgehaald om naar de kerkruimte te vertrekken, die in Tbilisi's centrum is gelegen. Onze verwachtingen waren niet hoog. Maar bij aankomst werden we zeer positief verrast. De ruimte was én prima geschikt om er diensten te houden, én alles was aanwezig en netjes, zodat er ook na de dienst nog kon worden verbleven. Er was een keurige bedieningstafel en een verrijdbaar meubel om het H. Avondmaal op te zetten. Ook stonden er een stuk of tien stoelen in het gelid, zodat men naast en achter elkaar kon zitten. Alle zusters waren voorzien van een hoofdbedekking!

De dienst begon. Alles wat door de broeder evangelist werd gezegd, werd door Zurab vertaald. Meestal na een gedeelte, een enkele keer

na een zin. Hij had de vorige dag het grootste deel van de tekst al gekregen, zodat hij het had kunnen voorbereiden, hetgeen hij prettig had gevonden. Door dit vertalen duurde de dienst natuurlijk wel langer dan gewoonlijk, zoals iemand aan het eind constateerde. Waarbij de dienst van het H. Avondmaal dit keer natuurlijk geheel werd uitgevoerd. Alles werd met grote aandacht gevolgd. Het werd een bijeenkomst zoals we gewend zijn, met rust en heiligheid. De predicaatie ging over het uitgenodigd zijn



Waakt en bidt!



tot de bruiloft van het Lam en het komen tot onze bestemming, het leren kennen van die schoonste Heer Jezus Christus. Ook de viering van het H. Avondmaal ging zoals we kennen. Met gepaste houding werden sacramenteel lichaam en bloed van de Heer genuttigd, waarna het slotgebed en de zegen volgden.

Na de dienst was er nog een soort koffiedrinken, waarna de meesten de kerkruimte verlieten, maar niet na de beide broeders uit Nederland hartelijk te bedanken voor hun komst. Laten we nogmaals constateren dat de onderlinge sfeer bij de Georgiërs prima is. Als laatste bleven de Mamasahlisi's over. We spraken nog met elkaar over de manier waarop door broeder Bagrat de lessen werden gegeven. We gaven aan dat we in Nederland sowieso altijd de Bijbelteksten lezen, omdat die nog belangrijker zijn dan de woorden die door ons zijn opgetekend. We vroegen naar de kosten voor een Bijbel. Die bleken wat meer dan 20 lari te zijn; daarom hebben we ter plekke 100

lari gegeven zodat er al vier konden worden gekocht en we hebben afgesproken samen met het geld voor het drukken van de brochures nog eens genoeg geld voor 6 andere te sturen, zodat in ieder geval iedereen een Bijbel zou hebben. Het werd tijd om te vertrekken. De stalen deur werd gesloten. Overal in Tbilisi vindt men dat inbrekers op een dergelijke wijze worden buitengehouden. Hier is het niet anders. De beide broeders werden naar het hotel teruggebracht waar een warm afscheid volgde. De verwachting was dat we elkaar zeker terug zouden zien. De Heer zou Zijn werk zeker voortzetten! We hebben ervaren dat de Heer aan Zijn kerk veel heeft geschonken. Er is ons veel toevertrouwd in het brengen van de maranatha-hoop en dat brengt een grote verantwoordelijkheid met zich mee.

*J.L.M. Straetemans /
A.W. Berkhof*

Hoe vaak horen we dit niet? Zijn we hier 'goed' in? Ik mag toch aannemen dat we dagelijks bidden om onze relatie met de Heer te onderhouden, maar ook om Hem dank te zeggen en ook om onze smekingen op te zenden. Misschien is dit nog wel het makkelijkste deel. Waken zouden we kunnen vertalen als attent blijven en dus niet sluimeren of slapen. In het gewone leven is slapen cruciaal. We komen hiermee tot rust en verzamelen weer nieuwe krachten voor de dag die voor ons ligt. Psalm 4:9 zegt: 'In vrede leg ik mij neer en meteen slaap ik in, want u, HEER, laat mij wonen in een vertrouwd en veilig huis.' Zo mogen wij ook nog de rust aanvangen.

In geestelijke zin is sluimeren of slapen echter van een geheel andere orde. Zijn we dan nog attent en alert of komen we dan in een toestand van niet meer waakzaam zijn? Zien en begrijpen we de ontwikkelingen in kerk en staat nog? En als we die niet meer zien (of op waarde kunnen schatten) drijven we dan niet van Hem af? In de Bijbel maar ook door het woord der profetie worden wij gemaand om waakzaam te blijven. Zonder twijfel spreekt de Heer deze woorden niet voor niets!

Veranderingen

Met een zekere regelmaat horen wij om ons heen het volgende: 'Het zal mijn tijd wel duren.' 'Dat zeiden

ze (ik vraag me dan af wie 'ze' zijn) vroeger ook al.' 'Dat hoort bij deze tijd.' Of 'Dat moet toch kunnen' en 'Als ik maar op een nette manier leef.' En zo zijn er nog wel een paar. Uitspraken die situaties lijken goed te keuren of te accepteren die echter niet bij onze belijdenis passen.

De slaap vatten is niet iets wat van het ene op het andere moment komt, het gaat meestal geleidelijk. Is het in het geestelijke leven ook niet zo dat zaken geleidelijk een vorm aannemen die niet de onze zou moeten zijn. Juist echter omdat het geleidelijk gaat is het best lastig om een en ander goed te onderscheiden. Te denken valt aan allerlei antichristelijke zaken: christelijk onderwijs wordt gepresenteerd als bijzonder onderwijs terwijl dit toch normaal zou moeten zijn én ooit was; de zondagsrust kenmerkt zich doordat winkels massaal open zijn, van enige heiliging van de door God gegeven rustdag (Gen. 2 vs 1-3 en Num.28:25) is geen sprake; euthanasie- en abortuswetgeving zijn al jaren geleden goedgekeurd door de regering en de gevolgen voor het menselijk leven zijn dramatisch. Denk ook aan allerlei samenlevingsverbanden waar het huwelijk een instelling is van onze Heer; een mogelijk verbod op het dragen van uitingen van christen-zijn; om maar niet te spreken over de vloedgolf van extreem geweld

en bizarre sexueel getinte zaken waar we dagelijks mee geconfronteerd worden. Zie de evolutie van dit soort zaken eens in een tijdsperiode van de afgelopen 20 à 30 jaar en stel zelf vast hoe snel het verval intreedt en we ook wellicht gewend raken aan dit soort ontwikkelingen. Overigens laten we dan nog de dwaalleringen in geestelijke zin die in snel tempo op ons afkomen buiten beschouwing. Met dwaalleringen worden bedoeld die leringen die niet gegrond zijn op de Bijbel en dus de ordeningen en inzettingen van onze Heer en Heiland Jezus Christus.

Waken en werken

Al dit soort zaken worden ingegeven door de macht van het kwaad. Is deze lastig te identificeren? Neen! Ook hier geeft de Bijbel weer het antwoord: Ef.6:11,12 luidt: 'Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.' In de tussentijd mogen of moeten wij zelfs allen uitgaan en Hem verkondigen. We hoeven dit niet in eigen kracht en wijsheid te doen. Mt.28:18,19 zegt het volgende: 'Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.' Wij allen

mogen als Zijn volgelingen werken in Zijn wijngaard en de belofte aan het eind van dit Evangelie is een prachtige: Hij zal met ons zijn tot de voleinding der wereld! Door actief te zijn in Zijn koninkrijk zijn wij zeker niet in sluimer- of slaaptoestand. Juist de geestelijke arbeid zondert ons af van het rumoer van de aarde.

Slaap voorkomen?

Toch geeft de Bijbel aan dat ook de wijze maagden, in afwachting van de wederkomst, slaperig zullen worden en in slaap zullen vallen. Ook hier zie je weer de geleidelijkheid waarmee het een en ander plaatsheeft. In Mt.25:1-13 vinden we in vers 5: 'Terwijl de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en sliepen in.' Hiermede wordt met name de geleidelijkheid aangetoond. Uit de laatste paar regels van deze tekst uit het Matteüs-evangelie mogen we opmaken dat dit vlak voor de wederkomst plaatsheeft. Olie kennen we als beeld van de Heilige Geest die wij door de verzegeling inwonend hebben mogen ontvangen.

Hoe kunnen wij moede en matheid voorkomen, hernieuwde krachten vinden en trachten de sluimer- of slaaptoestand te voorkomen? Natuurlijk door te bidden en de erediensdiensten te bezoeken. Ook vinden wij in de Heilige Schrift veel ondersteunende en motiverende teksten. In 1Ko.19:9-18 zien we Elia die zegt dat hij als enige overgebleven is. Toch maant de Heer hem om door te gaan. Hij wordt teruggestuurd naar de woestijn. De woestijn kennen wij als een plaats

waar niets groeit of bloeit. In geestelijke zin wonen wij ook in een woestijn omdat er geen acht meer wordt geslagen op het Woord van God en de betekenis van Zijn Zoon en de werking van de Heilige Geest.



Hij komt

Wees er maar zeker van dat de Heer doorgaat met Zijn werk, maar dat dit nog niet tot een einde is gekomen. 2Pt.3:9,10a zegt het volgende: 'De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen. Maar de dag des Heren zal komen als een dief.' Hier mogen we uit opmaken dat de Heer nog mensen wil trekken met koorden van liefde tot het getal vol is. Hoe verbaasd zijn wij wel niet over het jonge werk dat in Georgië van de grond lijkt te komen. Wie van de mensen had dit

verwacht? De tekst in 2 Petrus 3 geeft ook aan dat de Heer zal komen als een dief in de nacht! Op een moment wellicht dat het niet (meer) verwacht wordt of op een verrassend moment. Het gevolg hiervan is dus ook: waakzaam blijven en niet in slaap vallen. Ziet op de tekenen der tijden. Ook 1Ts.5:1-11 getuigt hiervan. We citeren enkele verzen: 'Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt: immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zo komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen. Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. (...) laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn.' Het laatste versje luidt: 'Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet.' We mogen elkaar dus ook bemoeiden en ondersteunen omdat wij weten dat het waar is en omdat het moment nabij is. Laten wij acht op elkaar slaan en elkaar motiveren in de liefde en de goede werken wetende dat het moment nabij is. En dat is ook onze verkondiging en bede: Maranatha hetgeen betekent: 'Jezus komt,' maar ook een bede: 'Kom Here Jezus.' Houdt vast aan Degene die Dezelfde was en is en Die het beloofd heeft!

R.C. Boekhout

Tekóa



'Blaast de bazuin in Tekóa, doet een rooksignaal opstijgen boven Bet-hakkerem!' (Jr.6:1b)

Een kilometer of 15 ten zuiden van Jeruzalem lag het plaatsje Tekóa, vooral bij ons bekend omdat de profeet Amos, een van de schapenfokkers ter plaatse, er woonde. Vanuit Bethlehem kon men het zien liggen, meldt men in buiten-Bijbelse bronnen. Ook stond de plaats bekend vanwege de goede kwaliteit olie en honing, zoals diverse antieke schrijvers noteerden. De reden dat er schapenfokkers woonden, was dat de tempel in Jeruzalem veel schapen nodig had, die als brand- of slachtoffer werden gebruikt. Veel van de kudden verbleven in de velden van Efrata, alwaar de herders hun schapen weidden. Ook op het moment dat de Heiland werd geboren en de herders werden opgeschrikt door een engel, waarbij de heerlijkheid des Heren hen omstraalde. Zij bevonden zich dus waarschijnlijk ergens tussen Tekóa en Bethlehem.

In het O.T.

We lezen weinig over het stadje. Het was tot een vestingstad door Rehabeam gebouwd (2Kr.11:5,6) en er is in 2Sm14:2 sprake van een wijze vrouw uit de stad die een opdracht uitvoerde van Joab, aanvoerder van Davids leger toen hij probeerde David te verzoenen met Absalom. Ook horen we nog

van de woestijn van Tekóa waar het leger van koning Josafat zich opmaakte tot de krijg tegen enkele volken rondom (2Kr.20:20). Vers 21 luidt dan: 'Na het volk te hebben geraadpleegd, stelde hij mannen op, die de HERE een lied zongen en Hem loofden in heilige feestdos, terwijl zij voor de gewapenden uittrokken en zeiden: Looft de HERE, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.' Terwijl dit gebeurde gaf de Heer hen de overwinning!

Jeremia 6

We komen nu bij Jr.6, de uitgangstekst van dit artikel. In dit hoofdstuk waar sprake is van waarschuwingen over rampspoed vanuit het noorden dat de inwoners van Jeruzalem overkomen zal, herkennen wij, christenen van het laatste tijdvak, een aantal zaken. Allereerst willen we wijzen op 'priester tot profeet' die zeggen: 'Vrede, vrede, terwijl er geen vrede is' (vs.14). We merken hier de overeenkomst met 1Th.5:2,3 (SV), waar de apostel Paulus aangeeft: 'dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een dief in den nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen.' Dan lezen we in vers 16 nog een bekende tekst: 'Zo zegt de HERE: Gaat staan aan de wegen, en ziet en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, opdat gij die gaat en rust vindt voor uw

ziel.' God wijst op een weg ter ontdekking, 'maar zij zeggen: Wij willen die niet gaan.' 'De oude paden' is niet voor niets de titel van een geschrift ooit door ons uitgegeven, waarin een samenvatting voorkomt van het Testimonium, dat door de eerste Engelse apostelen was opgesteld. Hierin werden leiders in kerk en staat opgeroepen terug te keren naar de leer der apostelen van het begin van de kerk en gewezen op wat God Zijn kerk oorspronkelijk had gegeven, maar wat in de loop der eeuwen was kwijtgeraakt. Ook deze keer wilden velen die weg niet gaan en wilden niets weten van wat de opeenvolgende apostolische kerken leerden en hadden gekregen in ambten en gaven. Precies wat Jeremia profeteerde: 'Ook heb Ik wachters over u gesteld: Luistert naar het geklank der bazuin; maar zij zeggen: Wij willen niet luisteren' (vs.17). Men wordt dus opgeroepen uit Jeruzalem te vluchten, net zoals Op.18:4 verwoordt: 'Ga uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen.'

Waar we verblijven

Door alle overeenkomsten mogen we nu vaststellen dat de inhoud van Jeremia 6 ook een profetie is voor onze eigen tijd waar wij dus de bazuin in Tekóa moeten blazen en een rooksignaal doen opstijgen boven Bet-hakkerem. Wij zijn Jeruzalem al uit in zekere zin en bevinden ons in Tekóa en Bet-hakkerem.

Tekóa betekent o.a. 'palissade', een rij van aaneengesloten palen



die als omheining wordt gebruikt met voldoende stevigheid om indringers tegen te houden. In geestelijke zin is dit het beeld van de ambten die de Heer heeft gegeven om Zijn volk te doen beschermen tegen allerlei wind van leer en gedachten die niet van Hem afkomstig zijn, maar van de boze overheden in de hemelse gewesten. We lazen al dat de kwaliteit van de olie en honing goed was!

Bet-hakkerem (Bet-Cherem) betekent huis van de wijngaard. De geestelijke betekenis is dan wel duidelijk: de kerk waarin de Heilige Geest woont met Zijn gaven.

Opdracht

Van hieruit moeten we onze opdracht uitvoeren: het evangelie verkondigen en waarschuwen voor de tijd die komt. De wijze waarop vinden we in Jr.6:26: 'Dochter mijns volks, gord u een rouwkleed om en wentel u in as.' Die wijze vinden we ook in Op.11:3: 'Ik zal mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren.' Uit de joodse godsdienstige gebruiken is het bekleden met een zak algemeen bekend als een rouwbedrijf



en teken van droefheid. Het Boek voor onze Tijd (blz.643, 644) zegt hieromtrent: 'Hun bekleding met zakken of boetgewaden (Js.3:24; Jr.4:8; Joë.1:8; Jn.3:5; Mt.11:21) duidt aan dat zij in de tijd van de antichristelijke staatsregeling zullen optreden als boetgezanten van God, om de afgefallen christenheid op te wekken tot rouw en boete over de diepe val van de Kerk en het verlaten van Gods instellingen. Ook zijzelf treuren mee daarover en bekennen met en voor haar de zonden van de Kerk en van het volk, zoals (Dn.9:3-19; Ezr.9:5-15; Nh.1:4-11) de belijdenis voor God afleggen: 'wij hebben gezondigd.' Maar niet alleen de schuldbelijdenis van een zondig volk zullen zij tot en voor God brengen, ook de woorden van de Heer zullen zij door profetie tot het zondige volk brengen.'

Nogmaals Tekóa

Jeremia 6 begint met de oproep tot de Benjaminieten Jeruzalem te verlaten. We mogen hieronder verstaan 'de zonen van de rechterhand' van de Heer, zoals de betekenis van Benjamin luidt. De zonen van de rechterhand van God zijn natuurlijk degenen die Hem aan

de rechterhand van de Vader zittende, onze Heer Jezus Christus, willen volgen, wat het ook moge kosten.

Er is ook nog een andere betekenis van Tekóa. 'Bazuin' of 'bazuinstoot'. We brengen nog eens in herinnering waarom de bazuin teken is van de evangelieverkondiging: 'De gemeente van God heeft hier op aarde vele en velerlei vijanden: die wonen in haar eigen hart, nestelen zich heimelijk in de Kerk, of vallen haar openlijk met vereende krachten aan; ze moeten bestreden en overwonnen worden, willen we de kroon verkrijgen die de Heer ons bereid heeft. Ook de aanstaande worstelingen van de kerk zou Johannes aanschouwen. Daarom voerde de Heer hem, toen Hij aan het einde van het zevende zegel weer tot aan het rijk van de heerlijkheid was gekomen, opnieuw naar het begin terug, om hem te laten zien welke vijanden zouden opstaan, en hoe de Kerk alle eeuwen door zou strijden en uiteindelijk overwinnen. Johannes zag daarop - dat de zeven engelen ieder een bazuin ontvingen, als om de strijders van Gods ten strijde te roepen' (BvoT, blz.43, 44). Blaas de bazuin voortdurend, mogen we concluderen. We bevinden ons op de plek waar voortdurend bazuingeschal te horen is. Laat dat geluid niet verstommen, maar laten we de Heer vragen ons telkens opnieuw de kracht te geven om te verkondigen dat Hij te komen staat en dat de tijd die dat duurt nog maar kort is. O, wat zien we naar Hem uit!

A.W. Berkhof

Oud- en nieuwjaar



Het is een oude apostolische traditie om het jaar af te sluiten met de Heer in een zogenoemde Oudejaarsavonddienst en om op nieuwjaarsmorgen met een Nieuwjaarsdienst het pas begonnen jaar met de zegen van de Heer aan te vangen. De jaarwisseling is een moment van bezinning: het voorbije jaar overdenkend en het nieuwe jaar beginnen met een zegen van de Allerhoogste, welke ons bepaalt bij het nieuwe dat in zicht komt.

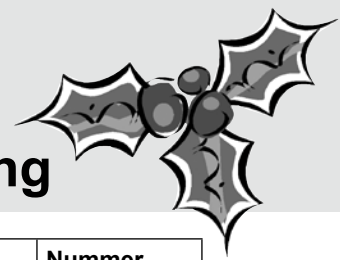
Oudjaar

Het is voor velen niet makkelijk om het achter ons liggende jaar te overdenken. Want dan komen er ongetwijfeld verschillende gebeurtenissen in onze herinnering, die toch ook emoties oproepen. Toch is het zo, dat wij, juist wij, die geloven, dit mogen doen, ja moeten doen, want als wij tegenslagen gehad hebben, ziekte, lege plaatsen in het huis van de Heer om wat voor reden dan ook, dan moeten wij oppassen niet moe-

deloos te worden. Immers niet het noodlot of de toevalligheid regeert, maar God regeert. Alles geschiedt door Zijn wil of onder Zijn toelating. En tenslotte maakt Hij alle dingen nieuw, dwars door alles heen, want God, de Heer, heeft met ons maar één doel voor ogen, om Zijn naam te verheerlijken en ons zalig, ja eeuwig zalig te maken.

Als de boer gezaaid heeft, dan is hij alles kwijt. Hij ziet er op een gegeven ogenblik niets meer van. Maar na verloop van tijd is er weer iets te zien, ja, is er zelfs een oogst en daarmee blijdschap. En hierin ligt een mooi beeld, een geestelijke strekking. Want ook de Heer Jezus Christus Zelf, als het Graan mogen wij kennen. Hoe Hij in de aarde is nedergedaald. Maar wat een heerlijke vrucht en oogst heeft Hij gebracht in Zijn opstanding en Het Leven. Dan mogen wij eveneens weten, aangezien onze Heiland de Eersteling uit de doden is, dat ook voor allen die in Hem geloven, een-





Inhoudsopgave 40ste jaargang

maal de blijde dag – zo zij ontslapen zijn van de opstanding – en zo zij nog leven hier op aarde -, zij veranderd zullen worden in een ondeelbaar ogenblik van tijd, om altijd heerlijk bij de Heer te zijn. En dan zal het woord uit Psalm 126:5 aanschouwd mogen worden als zijnde vervuld v.w.b. de vooroogst van de getelde schare van 144.000 verzegelden: 'Wie met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien.' En dezen zullen ook mogen uitgaan in dat 1000-jarig vrede-rijk om de aarde te bewerken, opdat aan het einde der tijden de grote oogst binnengehaald zal kunnen worden. Het oude jaar is bijna voorbij! Het nieuwe komt in zicht.

Zegeningen

Oudejaarsavond moet dan ook een avond zijn van dankzegging en een terugblik op al de zegeningen, die wij van Onze Heer hebben ontvangen. Het is toch waar, dat als wij over alles goed nadenken, wij ontelbare zegeningen van Hem hebben mogen ontvangen. Wie kan al de ontvangen zegeningen tellen? En wie kan al hetgeen is ontvangen en wat er in ons leven is gebeurd in zijn volle betekenis verstaan?

Gods weldaden zijn ontelbaar, want Hij heeft maar één doel voor ogen met ons en Zijn schepping, dat allen en alles eeuwig heerlijk zullen leven. Daarom zullen wij ook aan het einde van het jaar al onze zonden en schuld belijden, opdat wij vrijgemaakt en met een wit kleed het nieuwe jaar mogen ingaan.

Op de drempel van de jaarwisseling lezen wij dan Psalm 90 en in gebed danken wij de Heer voor het oude

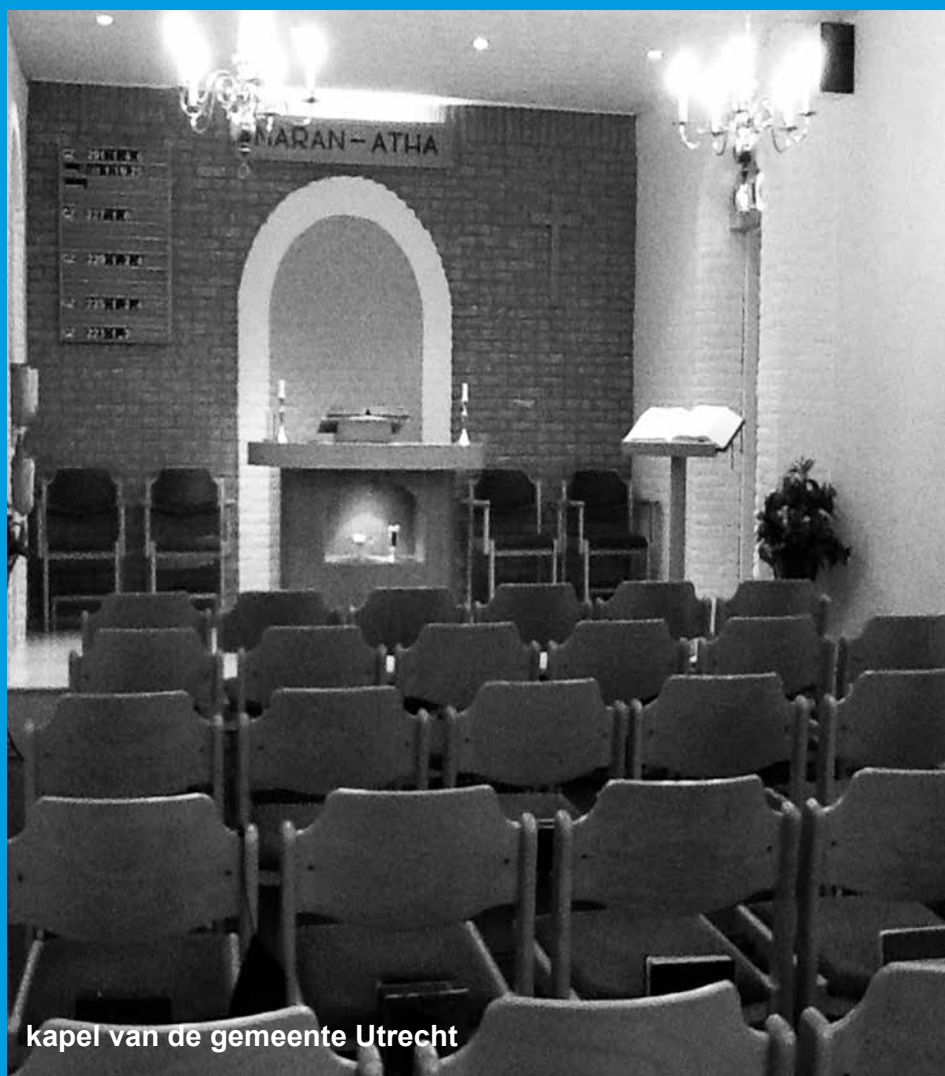
jaar en bidden wij om Zijn zegen in het nieuw begonnen jaar.

Nieuwjaar

Onze hoop voor het nieuwe jaar is dan ook, dat wij mogen blijven staan in het allerheiligst geloof, want wij willen leven. Wij erkennen dan aan het begin van het nieuwe jaar afhankelijk van God te zijn, afhankelijk van onze Heer en Bruidegom, van onze Verlosser, Jezus Christus, ja, afhankelijk te zijn van Zijn hulp en troost ook van de Heilige Geest. Hoe dichter wij bij God mogen leven, hoe meer – is het niet -, dat wij ons afhankelijk weten van Hem en Zijn zegeningen. Want immers wij hebben niets in eigen hand, zelfs de dag van morgen niet. Wij zijn broos. De Heer is onze eeuwige Toevlucht. Wij zullen leven, ook als wij nog moeten sterven. Geve de Heer, dat Hij ons in het nieuwe jaar het hoogste geluk zal schenken, door levenden en ontslapenen op te nemen in de hemelse Bruiloftszaal. Maranatha.

H. Kuipers

Artikel	Auteur	Nummer
Actie 'Red een kind'	A. Hobé	56 (voorjaar)
Altijd Advent (gedicht)	onbekend	59 (winter)
Bekering (4 en slot)	J.L.M. Straetemans	56 (voorjaar)
Boven bidden en denken	J.L.M. Straetemans/ A.W. Berkhof	59 (winter)
De doop met vuur; de Heilige Verzegeling	J.L.M. Straetemans	57 (zomer)
De kracht van de Heilige Geest op Pinksteren	R. Velde	57 (zomer)
De kracht van het geloof	G.D. v.d. Kraats	58 (najaar)
De natuur	G. Bahre	58 (najaar)
Een leren gordel o.a.	A.W. Berkhof	59 (winter)
Het huwelijk van Mozes	H. Kuipers	59 (winter)
Het is een boek (gedicht)	abe	56 (voorjaar)
Ik ben de Opstanding en het Leven	R. Blumink	56 (voorjaar)
Jaaroverzicht 2013	redactioneel	56 (voorjaar)
Kerstfeest 2014	M.S. Antonisse	59 (winter)
Mijn Verlosser hangt aan 't kruis	R. van Kommer	56 (voorjaar)
Oud- en Nieuwjaar	H. Kuipers	59 (winter)
Over Israël	redactie	58 (najaar)
Pinksteren 2014	F. Brust	57 (zomer)
Siklag	A.W. Berkhof	58 (najaar)
Smeeeklied (gedicht)	J. Roosenkrans-de Vroom	57 (zomer)
Tekoa	A.W. Berkhof	59 (winter)
Tien steden	A.W. Berkhof	56 (voorjaar)
Tien steden (2)	A.W. Berkhof	57 (zomer)
Verdediging	redactie	56 (voorjaar)
Verheugd en verblijd	R.C. Boekhout	58 (najaar)
Verwachting (gedicht)	J. Roosenkrans-de Vroom	58 (najaar)
Waakt en bidt	R.C. Boekhout	59 (winter)
Waarom zijn er twee erediensten? (1)	R. van Kommer	57 (zomer)
Waarom zijn er twee erediensten? (2)	R. van Kommer	58 (najaar)
Website	redactioneel	56 (voorjaar)
Woord: mantel	A.W. Berkhof	58 (najaar)
Woord: meetsnoeren	A.W. Berkhof	57 (zomer)
Woord: riet(stok)	A.W. Berkhof	56 (voorjaar)



kapel van de gemeente Utrecht

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand
Hersteld Apostolische Zendingkerk		
Correspondentieadres: H.F. Rijnders, Hogerbeetsstraat 32, 2242 TR Wassenaar		